

עפ"א (חיפה) 39214-12-25 - מרואן שגור נ' ועדה מקומית לתכנון זבולון

עפ"א (חיפה) 39214-12-25 - מרואן שגור ואח' נ' ועדה מקומית לתכנון זבולון מחוזי חיפה
עפ"א (חיפה) 39214-12-25

1. מרואן שגור
2. זאיד רמיחי
3. סובחי רמיחי

נגד

ועדה מקומית לתכנון זבולון

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

[11.01.2026]

כבוד השופט זיו אריאלי

החלטה

ביום 14.12.24 הגישו המערערים הודעת ערעור על החלטת בית משפט השלום בקריות מיום 14.12.25, במסגרתה נדחתה בקשתם לביטול פסק דין שניתן ביום 5.12.24.

סמוך לאחר הגשתה של הודעת הערעור הוגשה בקשה להמשך עיכוב ביצוע צו ההריסה מושא פסק הדין. לאחר שעיינתי בבקשה ובתגובת המשיבה נחה דעתי כי דין הבקשה להידחות.

פסק הדין מושא ההליך שלפניי ניתן ביום 5.12.24. מדובר בפסק דין אשר מכוחו ניתנו צווי הריסה ביחס לכל אחד מהמבנים מושא ההליך. על פסק הדין מיום 5.12.24 לא הוגש ערעור, ומשכך הפכו צווי ההריסה לסופיים. אמנם, המערערים ביקשו בחלוף למעלה משנה לבטלם, בטענות מטענות שונות, אולם אין בכך כדי לגרוע מהמסקנה כי המועד להגשת ערעור על פסק הדין - חלף, וצווי ההריסה הפכו לפיכך לחלוטים.

משכך, הרי שעל ענייננו חלות הוראות סעיף 254ט' לחוק התכנון והבניה. בהתאם להוראת סעיף 254ט(ד) - בית המשפט לא יעכב את ביצועו של צו הריסה אם העבודה אינה תואמת את התכנית החלה על המקרקעין. בענייננו, אין מחלוקת על כך שהמבנים הוקמו על קרקע חקלאית מוכרזת, ומכאן שהעבודות אינן תואמת את התכנית החלה על המקרקעין. במצב דברים זה, הרי שאין לבית המשפט סמכות להורות על המשך עיכוב ביצוע הצו. ר' בהקשר זה, אחד מני רבים - רע"פ 4959/23 ג'ומעה נ' היחידה הארצית לאכיפת דיני התכנון והבניה (26.7.23), שם נאמרו על ידי כב' השופט ח' כבוב הדברים הבאים, היפים גם לענייננו:

"... סעיף 254ט(ד)(ד) לחוק קובע באופן שאינו משתמע לשני פנים, כי "בית המשפט לא יעכב את ביצועו של צו הריסה [...] אם העבודה האסורה אינה תואמת את התכנית החלה על המקרקעין". ובענייננו, אין חולק כי העבודה האסורה שבעניינה הוצא הצו אינה תואמת את התכנית החלה על המקרקעין, שייעודם כיום הוא לחקלאות. בנסיבות אלה, אף אם היה ממש בטענת המערער בדבר "האופק התכנוני" שהוא חוזה למתחם שבו מצוי המבנה, החוק אינו מתיר לבית המשפט לעכב את ביצוע צו ההריסה המינהלי, ובכך העניין מסתיים"

מעבר לאמור, בצדק טוענת המשיבה כי עיכוב ביצוע של צו הריסה סופי יכול וייתן רק מטעמים מיוחדים, אלא שבבקשת המערערים אין כל טענה או הפנייה לקיומו של טעם מיוחד כאמור.

נוכח האמור, הרי שדין הבקשה להידחות וזאת אף מבלי להידרש כבר עתה באופן מעמיק לשאלת סיכויי הערעור. כמעט בבחינת למעלה מן הצורך אציין, בזירות המתחייבת ומבלי לקבוע מסמרות, כי אין המדובר בסיכויי ערעור מובהקים. אף ביחס למאזן הנוחות - לא הועלתה מפי המערערים כל טענה המלמדת על קיומו של טעם מיוחד המצדיק היענות לבקשה.

סיכומי של דבר - אני דוחה את בקשת המערערים לעיכוב ביצוע צו ההריסה מושא הערעור.

המזכירות תעביר את העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ב טבת תשפ"ו, 11 ינואר 2026, בהעדר הצדדים.